

CATALUNYA MÚSICA
GUIA D'ORQUESTRA
GUIA PLUS

MOZART:
SIMFONIA NÚM. 39
CONCERT PIANO NÚM. 24

PROGRESSIONS

29 / 1 / 2009

GUIÓ: VÍCTOR SOLÉ

REALITZACIÓ: RAIMON COLOMER

Mozart: *Simfonia núm. 39, I Adagio-Allegro* (final de la transició)

model a la 2a (relació de 2a descendent)

The image shows a musical score for Mozart's Symphony No. 39, I Adagio-Allegro. The score is in G major (one sharp) and 3/4 time. It features a bass line with a descending second interval highlighted by red arrows. The bass line starts with a 'Bassi' marking, followed by 'pizz.' and 'arco' markings. The upper staves show chords and melodic lines in the strings and woodwinds.

cliqueu a la partitura per sentir la música

Si b M: $\text{VI}^7 \cdot \text{ii}$ $\text{V}^7 \cdot \text{I}$ (enllaços de 5a J descendent)

Aquestes progressions combinen molt bé la relació de 5a descendent entre els acords (relació principal de l'harmonia), amb la relació de 2a entre la melodia (grau conjunt).

Mozart: *Concert piano núm. 24, I Allegro* (reducció pianística)

model
a la 2a
nou model

do m. (V) I⁷
IV⁷
VII⁷
III
VI

ii^o
V
...

ff
B

i
cliqueu a la partitura per sentir la música

L'harmonia fa tota la "volta escheriana", des de la V de do m, fins a tornar a la dominant de do m. La 5a falsa es troba entre el VI i el ii^o (la b - re).

Mozart: *Concert piano núm. 24, I Allegro* (només cordes)

fonamentals reals: fa # si mi la

re / fa

cliqueu a la partitura per sentir la música

MibM: II^{9m_2} V $\text{VI}^{9m}_{6/5}$ ii IV^{6af} $\text{V}^{6/4}$ 7 I

La successió d'acords consecutius de dominant amb 9a m sense fonamental (acords de 7a disminuïda) dóna lloc a una progressió de semitons descendents.

Al final, Mozart fa una enharmonia que li permet acabar en Mi bemoll major.

El grau harmònic s'expressa amb una xifra romana que representa la fonamental.

Els acords majors s'expressen amb la xifra romana en majúscules: **I, IV, V / V, VI**

Els acords menors s'expressen amb la xifra romana en minúscules: **ii, iii, vi / i, iv**

Els acords disminuïts amb el signe °: **ii°**

Les inversions s'expressen amb les tradicionals indicacions del xifrat del baix continu i escrites com a subíndex (com que les dominants ja vénen indicades per la xifra romana, s'utilitza només el xifrat general):

I₆ **I**_{6/4} (1a i 2a inv. acord tríada) **V**_{6/5} **V**_{4/3} **V**₂ (1a, 2a i 3a inv. acord tètada)

Altres notes afegides a l'acord s'indiquen com a interval respecte la fonamental i s'escriuen com a superíndex.

V⁷ (V amb 7a) **V**^{4/3} (V amb una 4a appoggiatura de la 3a) **IV**^{6af.} (IV amb 6a afegida)

Sempre s'indica la fonamental que se sent (no necessàriament la que resulta de la superposició de 3es). Per exemple, un 6/4 cadencial s'expressa com a **V** amb appoggiatures (no com a **I** en 2a inversió)

V^{6/4 - 5/3} (V amb 6/4 cadencial que resol a 5/3)
V^{6/4 - 7} (V amb 6/4 cadencial que resol a **V**⁷)

Les dominants secundàries s'indiquen amb una ratlla horitzontal que creua la xifra romana corresponent al grau que es converteix en dominant secundària:

II⁷ (ii convertit en **V** de la **V**)

El vii° es considera (en la gran majoria de les ocasions) com una dominant sense fonamental. Es xifra la mateixa inversió que si hi hagués la fonamental. Una línia diagonal sobre la xifra romana indica que l'acord no té la fonamental:

~~**V**~~_{6/5} ~~**V**~~_{4/3} ~~**V**~~₂ (**V**⁷ sense fonamental en 1a, 2a i 3a inversió)

L'acord de 7a dis, es considerada una dominant sense fonamental amb 9a m:

~~**V**~~^{9m}_{6/5} ~~**V**~~^{9m}_{4/3} ~~**V**~~^{9m}₂ (**V**⁷ sense fonamental en 1a, 2a i 3a inversió)

CATALUNYA MÚSICA
GUIA D'ORQUESTRA
GUIA PLUS

MOZART:
SIMFONIA NÚM. 39
CONCERT PIANO NÚM. 24

PROGRESSIONS

29 / 1 / 2009

GUIÓ: VÍCTOR SOLÉ

REALITZACIÓ: RAIMON COLOMER